

LITÚRGIA DE DIJOUS SANT

VESPRES

Les vespres solen celebrar-se al matí, a causa de la litúrgia que els segueix o perquè al vespre es té que celebrar els matins del Divendres Sant. (ofici dels XII evangelis o dels Sants Patiments).

S Beneït sigui el nostre Déu, en tot temps, ara i sempre i pels segles dels segles.

L Amén. Glòria a Vós, o Déu nostre, glòria a Vós!

Rei del cel, Consolador, Esperit de Veritat, Vós, que sou present arreu i ho ompliu tot, Tresor de béns i dador de vida, veniu i habiteu en nosaltres, purifiqueu-nos de tota màcula i salveu les nostres ànimes; Vós, que sou bondat.

Sant Déu, Sant Fort, Sant Immortal, tingueu pietat de nosaltres. (3 vegades).

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Santíssima Trinitat, tingueu pietat de nosaltres; Senyor, purifiqueu-nos dels nostres pecats; Mestre, perdoneu les nostres iniquitats; Sant, visiteu-nos i guariu les nostres debilitats per causa del vostre Nom.

Senyor, tingueu pietat (tres vegades). Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Pare nostre, que esteu en els cels, santificat sigui el vostre Nom, vingui a nosaltres el vostre regne, faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel. El nostre pa d'aquest dia, doneu-nos-el avui. Perdoneu-nos els nostres deutes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors. I no ens sotmeteu a la temptació, ans deslliureu-nos del maligne.

S Perquè és a Vós a qui pertanyen el regne, el poder i la glòria, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles.

L Amén. Senyor, tingueu pietat (dotze vegades). Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Veniu, adorem, prosternem-nos davant Déu, el nostre Rei!

Veniu, adorem, prosternem-nos davant Crist, el nostre Rei i el nostre Déu!

Veniu, adorem, prosternem-nos davant el mateix Crist, el nostre Rei i el nostre Déu!

SALM 103

Ànima meva, beneeix el Senyor, Senyor Déu meu, Vós sou infinitament magnificat; us heu cobert de lloança i d'esplendor,

us heu revestit de llum com d'un mantell, heu desplegat els cels com una tenda.

Ha format amb les aigües la volta de les seves altes estances, aquell qui fa dels núvols el seu carro, qui s'avança sobre les ales dels vents;

aquell qui fa dels seus àngels esperits, i dels seus servidors flames de foc;

qui ha afermat la terra sobre les seves bases, i ja mai trontollarà.

L'abisme la cobrirà com un vestit, les aigües s'alçaran com muntanyes;

a la vostra amenaça emprendran la fugida, a la veu del vostre tro, seran preses de temor.

Les muntanyes s'elevan i davallen les valls, al lloc que heu fixat.

Heu posat un límit que les aigües no traspassaran, perquè no tornin a cobrir la terra.

Heu enviat les fonts als torrents, entre les muntanyes, les aigües s'obren un camí;
abeuraran totes les bèsties dels camps, els onagres hi apagaran la set.

Per damunt d'elles, els ocells del cel establiran el seu estatge, des del mig de les roques faran sentir la seva veu.

Des de les seves altes estances amara les muntanyes; la terra serà sadollada del fruit de les vostres obres.

Feu créixer l'herba per al bestiar i les plantes per al servei de l'home,
perquè extregui el pa de la terra, i el vi que complau el cor de l'home, perquè l'oli faci lluir el seu rostre, i que el pa fortifiqui el cor de l'home.

Els arbres dels camps seran sadollats, els cedres del Líban que heu plantat;
els passerells hi fan llur niu, l'habitable de l'agró els domina.

Als cérvols pertanyen les altes muntanyes, les roques són el refugi de les llebres.

Ha fet la lluna per marcar el temps, el sol coneix l'hora de la seva posta.

Heu posat la tenebra, i fou la nit; llavors tots els animals del bosc es posen en moviment,

els cadells de lleó que rugeixen rere la seva presa, i reclamen a Déu el seu aliment.

El sol s'ha aixecat, i ells s'han aplegat, van a jeure al seu cau.

L'home sortirà per al seu treball, per a la seva feina fins a la tarda.

Que en són d'admirables les vostres obres, Senyor, heu fet totes les coses dins la vostra saviesa; la terra és plena de les vostres criatures.

Heus ací la mar, vasta i espaiosa; allà viuen nombrosos rèptils, animals petits i grans;
allà els vaixells van i venen, i el drac, que formàreu per riure-us-en.

Tots esperen de Vós que els doneu el seu aliment al seu temps.

Vós els el donareu, i el recolliran; obrireu la mà, i tots seran sadollats per la vostra bondat.

Però quan girareu el vostre rostre, el trasbals els prendrà; retireu el vostre esperit, desapareixeran, i tornaran a la seva pols.

Enviareu el vostre Esperit, seran creats, i renovareu la faç de la terra.

Que la glòria del Senyor sigui eternament! El Senyor es complaurà en les seves obres.

Ell qui mira la terra, i la fa tremolar, qui toca les muntanyes i fumegen.

Cantaré al Senyor tota la meua vida, salmodiaré per al meu Déu mentre jo sigui.

Que els meus pensaments li siguin agradables; trobaré les meves delícies en el Senyor.

Que els pecadors desapareguin de la terra, com els impius, a fi que no n'hi hagi mai més.

Beneeix el Senyor, ànima meva.

El sol coneix l'hora de la seva posta. Heu posat la tenebra, i fou la nit.

Que en són d'admirables les vostres obres, Senyor, heu fet totes les coses dins la vostra saviesa.

- Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant. Ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Al·leluia, al·leluia, al·leluia, glòria a Vós, o Déu. (tres vegades).

GRAN ECTÈNIA

D En pau, preguem al Senyor.

C Senyor, tingueu pietat. (el mateix a la resta de les peticions).

D Per la pau que ve dels cels i la salvació de les nostres ànimes, preguem al Senyor.

D Per la pau del món sencer, l'estabilitat de les santes Esglésies de Déu i la unió de tots, preguem al Senyor.

D Per aquesta santa casa, per tots els qui hi entren amb fe, pietat i temor de Déu, preguem al Senyor.

D Pel nostre patriarca N..., el nostre bisbe N..., l'orde venerable dels preveres, el diaconat en Crist, per tot el clergat i tot el poble, preguem al Senyor.

D Pel nostre país i els qui el governen, preguem al Senyor.

D Per aquesta ciutat (poble, monestir), per tota ciutat i contrada i pels que hi viuen en fe, preguem al Senyor.

D Per les estacions clements, l'abundor de fruits de la terra i els dies de pau, preguem al Senyor.

D Per aquells que són a la mar i als aires, els viatgers, els malalts, els presoners, per tots aquells que pateixen i per la salvació de tots, preguem al Senyor.

D Per ésser deslliurats de tota aflicció, enemistat, perill i necessitat, preguem al Senyor.

D Socorreu-nos, salveu-nos, tingueu pietat de nosaltres i guardeu-nos, o Déu, per la vostra gràcia.

- D** Invocant la nostra santíssima, tota pura, tota beneïda i gloriosa Sobirana, la Mare de Déu i sempre Verge, Maria, i tots els sants, confiïm-nos nosaltres mateixos, els uns als altres i tota la nostra vida a Crist, el nostre Déu.
- C** A Vós, Senyor.
- S** Perquè a Vós pertanyen tota glòria, honor i adoració, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles.
- C** Amén
- No es fa "Benaventurat l'home.." ni la petita ectenia.

LIUERNARI, to 2

- C** Senyor, a Vós us clamo, escolteu-me; escolteu-me, Senyor. Senyor, a Vós us clamo, escolteu-me; escolteu la meva pregària, quan clamo cap a Vós, escolteu-me, Senyor. Que la meva pregària s'elevi davant vostre com l'encens, i l'enlairament de les meves mans com el sacrifici de la tarda. Escolteu-me, Senyor.
- L** Establiu, Senyor, una vigilància a la meva boca, i una porta fortificada als meus llavis.

No inclineu el meu cor a paraules perverses, per a buscar excuses als meus pecats; als homes que cometen la iniquitat, i als caps de llur elecció, no m'ajuntaré pas.

Que el just em reprengui amb misericòrdia i em corregeixi, però que l'oli del pecador no es vessi damunt del meu cap; sense parar la meva pregària s'oposa als seus desitjos.

Els seus jutges han estat precipitats contra la pedra; escoltaran les meves paraules, perquè són dolces.

Com un terròs s'esberla contra el terra, així els seus ossos han estat dispersats prop dels inferns.

Cap a Vós, Senyor, giro els meus ulls, en Vós he posat la meva esperança, no arrabasseu la meva ànima.

Guardeu-me de la trampa que m'han parat, i dels enganys dels qui cometen la iniquitat.

Els pecadors cauran dins llur xarxa, per mi, jo resto solitari fins el meu traspàs.

Salm 141

Amb la meva veu, he cridat cap el Senyor, amb la meva veu, he suplicat al Senyor.

Vessaré la meva pregària en la seva presència, davant d'Ell exposaré la meva tribulació,

quan el meu esperit defalleix; Vós coneixeu les meves senderes. Pel camí per on vaig, m'han amagat un parany.

Busco a la meva dreta i miro, i no hi ha ningú que em conegui. Enlloc puc fugir, i ningú busca salvar la meva ànima.

He clamat cap a Vós, Senyor, he dit: Vós sou la meva esperança, la meva part a la terra dels vius.

Sigueu atent a la meva pregària, perquè sóc humiliat amb excés; deslliureu-me dels qui em persegueixen, perquè són més forts que jo.

Feu sortir la meva ànima de la presó, perquè confessi el vostre Nom.

- (1a Estítxera) L'assemblea dels jueus es reuní per lliurar a Pilat el Creador de l'univers, i els impius, varen sotmetre a judici aquell que ve a jutjar els vius i els morts. Varen preparar la passió d'aquell que guareix les nostres passions i les nostres malalties. Senyor longànime, gran es la vostra misericòrdia, glòria a Vos.

- Els justos m'estan esperant, fins que em concediu la meva recompensa.

- (2a Estítxera) L'assemblea dels jueus es reuní per lliurar a Pilat el Creador de l'univers, i els impius, varen sotmetre a judici aquell que ve a jutjar els vius i els morts. Varen preparar la passió d'aquell que guareix les nostres passions i les nostres malalties. Senyor longànime, gran es la vostra misericòrdia, glòria a Vos.

Salm 129

Des de les profunditats he clamat cap a Vós, Senyor, Senyor, escolteu la meva veu.

- (3a Estítxera) Judas el traïdor durant el sopar, Senyor, posa amb Vós la mà al plat i ara tendeix la mà als homes sense llei per rebre els denaris; ell que havia calculat el preu del perfume no tremola en vendre aquell de qui no pot calcular el preu; qui dona a rentar els seus peus dona al seu Mestre un petó fals per lliurar-lo als impius; i rebutjat del cor dels apòstols, tot i que rebutja els trenta denaris, no pogué veure la vostra Resurrecció el tercer dia. A causa d'ella, Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

- Que la vostra oïda estigui atenta a la veu de la meva súplica.

- (4a Estítxera) Judas el traïdor durant el sopar, Senyor, posa amb Vós la mà al plat i ara tendeix la mà als homes sense llei per rebre els denaris; ell que havia calculat el preu del perfume no tremola en vendre aquell de qui no pot calcular el preu; qui dona a rentar els seus peus dona al seu Mestre un petó fals per lliurar-lo als impius; i rebutjat del cor dels apòstols, tot i que rebutja els trenta denaris, no pogué veure la vostra Resurrecció el tercer dia. A causa d'ella, Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

- Si mireu les faltes, Senyor, Senyor, qui podrà subsistir? Però prop de Vós es troba la propiciació.

- (5a Estítxera) Judas el fals i el traïdor amb un petó fals traí el Senyor, el nostre Salvador, com un esclau ven el seu Mestre als impius, com ovella d'escorxador, així el segueix l'Anyell de Déu, el Fill del Pare, l'únic que té pietat de nosaltres.

- A causa del vostre Nom us he esperat, Senyor, la meva ànima ha esperat la vostra paraula, la meva ànima ha posat la seva esperança en el Senyor.

- (6a Estítxera) Judas el fals i el traïdor amb un petó fals traí el Senyor, el nostre Salvador, com un esclau ven el seu Mestre als impius, com ovella d'escorxador, així el segueix l'Anyell de Déu, el Fill del Pare, l'únic que té pietat de nosaltres.

- Des de la guàrdia del matí fins a la nit, des de la guàrdia del matí que Israel esperi el Senyor.

- (7a Estítxera) Judas per les seves obres es mostra com el servent i traïdor, el deixeble insidiós, l'amic i el dimoni. Perquè mentre acompanyava el Senyor meditava la seva traïció, pensava i deia: el lliuraré, prendré la suma convinguda! Mentre intentava vendre el perfum i fer un parany a Jesús, besa i lliura el Crist. I com a ovella d'escorxador, així el seguia el Senyor, en la seva i única bondat i la seva tendresa vers nosaltres.

- Perquè prop del Senyor hi ha la misericòrdia, i prop d'Ell una abundant redempció. És Ell qui alliberarà Israel de totes les seves iniquitats.

- (8a Estítxera) Judas per les seves obres es mostra com el servent i traïdor, el deixeble insidiós, l'amic i el dimoni. Perquè mentre acompanyava el Senyor meditava la seva traïció, pensava i deia: el lliuraré, prendré la suma convinguda! Mentre intentava vendre el perfum i fer un parany a Jesús, besa i lliura el Crist. I com a ovella d'escorxador, així el seguia el Senyor, en la seva i única bondat i la seva tendresa vers nosaltres.

Salm 116

- Lloeu el Senyor totes les nacions, celebren-lo tots els pobles,

- (9a Estítxera) L'Anyell anunciat per Isaïes va lliurement cap a la seva immolació, es deixa colpejar i bufetejar sense apartar el rostre de les bufetades, accepta la ignomínia i la mort i ell, el Déu sense pecat, pateix tot per salvar-nos i donar a tots els homes la resurrecció.

- perquè poderosa ha estat la seva misericòrdia envers nosaltres, i la veritat del Senyor roman pels segles dels segles.

- (10a Estítxera) L'Anyell anunciat per Isaïes va lliurement cap a la seva immolació, es deixa colpejar i bufetejar sense apartar el rostre de les bufetades, accepta la

ignomínia i la mort i ell, el Déu sense pecat, pateix tot per salvar-nos i donar a tots els homes la resurrecció.

- Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.
- Judas pertany a la casta dels escurçons, com els que menjaren el mannà al desert i murmuraren contra el Senyor que els alimentava; l'aliment era encara a la seva boca i es revelaren contra Déu; igualment el deixeble dolent, encara amb el pa dels cels a la boca, maquinava la seva traïció contra el Salvador. En la seva audàcia i la seva cupiditat, ven aquell que l'alimenta i amb un petó lliura el seu Mestre a la mort. És veritablement de la casta dels impius i com ells heretà la perdició. Però Vos Senyor guardeu les nostres ànimes d'un tal greu fet, en la vostra inefable longanimitat.

ENTRADA VESPRAL AMB EVANGELI

Es fa la processó d'entrada, durant el theotokion. Els celebrants fan una metania davant l'altar i el besen. El sacerdot, revestit de l'epitraquilion i d'el felonion, segueix el diaca que porta l'Evangelí, envolten l'altar i precedits del "ceroferari" es col·loquen a l'ambó. Durant la processó, el diaca diu en veu baixa:

- D** Preguem al Senyor.
- S** A la tarda, al matí i al migdia, us lloem, us beneïm, us donem gràcies i us implorem, Mestre de l'univers, Senyor, amic dels homes! Rebeu la nostra pregària talment l'encens davant vostre i no inclineu el nostre cor a les paraules i als pensaments perversos, i deslliureu-nos de tots els que persegueixen la nostra ànima. Vers Vós, Senyor, s'alcen els nostres ulls i en Vós confiem, oh Déu nostre, no permeteu que siguem confosos. Perquè a Vós pertanyen tota glòria, tot honor i tota adoració, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Mostrant l'Orient amb l'orarion, el diaca diu:

- D** Pare, beneïu la santa entrada. *Благослові, владыко, святы́й вход.*
- S** (beneïnt) Beneïda sigui l'entrada dels Vostres sants, ara i sempre i pels segles dels segles.

El diaca encensa l'altar i el sacerdot; després es col·loca davant d'aquest últim. Quan el cor ha acabat el cant del theotokion, el diaca, enlairant l'encenser, dibuixa una creu davant l'altar, tot dient en veu alta:

- D** Saviesa. Dempeus.

I encensa l'altar, sobre els quatre costats, mentre el sacerdot besa la icona de Crist, es gira i beneix els fidels, besa la icona de la Mare de Déu i l'altar. Durant aquest temps el Cor cant l'Himne Vespral:

HIMNE VESPRALE

- C** Joiosa llum de la santa glòria del Pare immortal, celeste, sant, bena-venturat, Jesús-Crist. Arribats a la posta del sol, veient la llum ves-pral, celebrem el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, Déu. Sou digne en tots els temps de ser celebrat per les veus santes, Fill de Déu que doneu la vida, per això el món us glorifica.
- D** Estiguem atents.
- S** Pau a tots.
- C** I al vostre esperit.

Prokimenon (to 7)

- D** Saviesa!
- L** Senyor, guardeu-me de l'home pervers i deslliureu-me de l'home injust.

Verset: Dels qui mediten la injustícia dins els seus cors i fomenten tot el dia la guerra.

Lectura de l'Èxode (19, 10-19)

El Senyor va dir a Moisès: "Vés a trobar el poble i fes que avui i demà se santifiquin i es rentin els vestits. Que estiguin preparats per al tercer dia, perquè el tercer dia el Senyor baixarà sobre la muntanya del Sinaí a la vista de tot el poble. A més, a més, marca al poble un terme al voltant i adverteix-los: "Guardeu-vos de pujar a la muntanya i de tocar-ne el peu. Qui toqui la muntanya morirà". Però cap mà no el tocarà; serà apedregat o travessat amb fletxes. Sigui bèstia o bé home, no podrà viure. Quan soni el corn llargament, que pugui a la muntanya". Quan Moisès va baixar de la muntanya, féu santificar el poble, i es rentaren els vestits. Digué, a més, al poble: "Estigueu preparats per al tercer dia. Absteniu-vos de la dona".

El tercer dia, a la matinada, hi hagué damunt la muntanya trons i llamps i un núvol espès, acompanyats d'un fort retruny de trompeta. A campament, tot el poble tremolava. Moisès féu sortir el poble del campament a l'encontre de Déu, i es pararen al peu de la muntanya. La muntanya del Sinaí fumejava tota ella, perquè el Senyor hi havia baixat amb foc al damunt. El fum anava pujant com el d'un forn i

tota la muntanya tremolava. El so de la trompeta anava retrunyint més fort. Moisès parlava i Déu li responia amb un tro.

Prokimenon (to 7)

- Senyor, deslliureu-me dels meus enemics i dels meus adversaris salveu-me

Verset: Deslliureu-me de qui fa el mal i salveu-me dels homes de sang.

Lectura Job (38, 1-21; 42, 1-5)

El Senyor va respondre a Job des de la tempesta i va dir: “¿Qui és aquest que ofusca el consell amb mots sense gens de ciència? Au, ceneix-te els lloms com un home, que et vull fer preguntes, i m’instruiràs! ¿On eres tu, quan jo fundava la terra? Indica-ho, si saps la veritat! ¿Qui va fixar la seva massa, que tu sàpigues, o qui va tibar damunt d’ella la llença? ¿Sobre què van ser enfonsades les seves bases, o qui va posar la seva pedra angular, mentre els estels del matí, en cor, cridaven de joia, i l’aclamaven tots els fills de Déu?

¿I qui va tancar el mar amb dos batents, quan s’estufava i sortia del si, quan vaig fer dels núvols el seu vestit i de la fosca nuvolada els seus bolquers? Quan vaig retallar vora d’ell el seu límit, vaig posar barrot i dos batents, i vaig dir: “Fins aquí, i no passaràs, i prou d’estufar les teves onades”.

¿Del teu vivent has donat mai ordres al matí, has assignat a l’aurora el seu lloc, perquè s’agafi a la vora de la terra, que pren un to d’argila segellada? ¿Com s’hi va on resideix la llum? ¿En quin punt habiten, les tenebres, perquè puguis fer-les tornar al seu domini i dur-les als camins de casa seva? ¿Has penetrat fins a les deus del mar i has circulat pel fons de l’oceà? ¿Has visitat les portes de la Mort i t’han fet por els porters de l’Ombra? ¿Tens idea de com és de vast el món de sota terra? Digues clar si el coneixes ben bé tot. L’has de conèixer, ja que havies nascut aleshores i comptes tants de dies de vida!

Job va respondre al Senyor i va dir: Reconec que ets superior i res no és massa alt per a tu; per això, he parlat sense intel·ligència de meravelles que em sobrepassen i no sabia. Et coneixia només pel que sentia dir, però ara t’han vist els meus ulls!

Lectura Isaïes 50, 4-11

El Senyor m’ha donat la llengua d’un deixeble, perquè sàpiga reconfortar el cansat amb la paraula. El Senyor Déu m’ha obert l’orella, desperta matí per matí; em desperta l’orella, perquè escolti com un deixeble. I jo no m’he resistit, no m’he fet enrera. He parat l’esquena als qui em pegaven, i la galta als qui m’arrencaven la barba; no he sostret la cara als qui m’insultaven i m’escopien. Però el Senyor Déu

m'ajuda, per això, no em sento dels ultratges. Per això, m'he endurit la cara com un roc i sé que no seré confós. És a prop el meu vindicador, qui gosa intentar-me un procés? Si és així, posem-nos tots drets! Qui és el meu adversari al judici? Que se m'acosti! Si el Senyor Déu m'ajuda, qui és que em vol condemnar? Tots es desfan com un vestit, l'arna se'ls menja!

Qui de vosaltres tem el Senyor, que escolti la veu del seu servent. El qui camina en les tenebres sense que li aparegui cap claror, que confiï en el nom del Senyor i es recolzi en el seu Déu. Però tots vosaltres que enceneu foc, que prepareu projectils inflamats, aneu a les flames del vostre foc i entre els projectils que heu abrandat! És la meua mà que us tractarà així: us ajaureu en els turments!

PETITA ECTÈNIA

- D** Encara i novament en pau, preguem al Senyor.
- C** Senyor, tingueu pietat.
- D** Socorreu-nos, salveu-nos, tingueu pietat de nosaltres i guardeu-nos, o Déu, per la vostra gràcia.
- C** Senyor, tingueu pietat.
- D** Invocant la nostra santíssima, tota pura, tota beneïda i gloriosa So-birana, la Mare de Déu i sempre Verge, Maria i tots els sants, confiem-nos nosaltres mateixos, els uns als altres, i tota la nos-tra vida a Crist, el nostre Déu.
- C** A Vós, Senyor.
- S** Perquè Vos sou Sant, o Déu nostre i nosaltres us glorifiquem, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre.

que acaba el diaca:

- D** I pels segles dels segles.
- C** Amén.

Litúrgia de sant Basili el Gran

I tot segui el Trisagi i tota la litúrgia de sant Basili el Gran, en el seu ordre normal:

- C** Amén. Sant Déu, Sant Fort, Sant Immortal tingueu pietatde nosaltres. (3 vegades)
- Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles.
Amén. Sant Immortal tingueu pietat de nosaltres.
- Sant Déu, Sant Fort, Sant Immortal tingueu pietat de nosaltres.

- D** Estiguem atents.
S Pau a tots.
L I al vostre esperit.
D Saviesa.

Prokimenon (to 7)

Els prínceps del món s'uneixen per conspirar contra el Senyor i contra el seu Crist

Verset: per que aquest tumult entre les nacions?, aquest inútil bram entre els pobles?

- D** Saviesa.

Apòstol litúrgia (1 Cor 11, 23 - 32) i Al·leluia

Germans, he rebut una tradició -que ja arrenca del Senyor-, que com a tal us transmeto; i és aquesta: el Senyor Jesús, la nit que el lliuraven, prengué un pa i, pronunciant l'Acció de Gràcies, el partí i digué: Aquest és el meu cos, que es lliura per vosaltres. Feu això en memòria meva. Igualment féu amb la copa, havent sopat, dient: Aquesta copa és la meva aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho en memòria meva. Per això, cada vegada que mengeu d'aquest pa i beveu d'aquesta copa, proclameu la mort del Senyor, fins a tant que no torni. Així, qui mengi del pa o begui de la copa del Senyor sense valorar-los, haurà de respondre del cos i de la sang del Senyor.

Que cadascú s'examini a si mateix, i després que mengi del pa i begui de la copa; que si algú menja i beu sense valorar el cos, menja i beu el seu propi càstig. Per això hi ha tants de malalts i delicats entre vosaltres, i fins se'n moren bastants. Ara, que si ens judicàvem a nosaltres mateixos, no ens castigaríem. De totes maneres, si el Senyor castiga, és per corregir-nos, a fi que no siguem condemnats amb el món.

- S** Pau a vós, lector.
L I al vostre esperit. Al·leluia. (3 vegades)
C Al·leluia. (3 vegades)

El lector llegeix els versets indicats.

- Benaventurat aquell que pensa en el pobre i el feble: el dia de la desgràcia el Senyor el deslliurarà.
- Els meus enemics diuen de mi amb maldat: quan morirà per que mori el seu nom?
- Aquell que menjava el meu pa es gloria de fer-me caure.

Evangelí (Mt 26, 2-27 Jn 13, 3-17 Lc 22, 43-44)

El Senyor va dir als seus deixebles: La Pasqua, ho sabeu prou, s'escau d'aquí a dos dies, i lliuraran el Fill de l'home per ser crucificat. Aleshores es van reunir els grans sacerdots i els ancians del poble al palau del gran sacerdot, anomenat Caifàs, i acordaren d'apoderar-se de Jesús amb astúcia i de fer-lo morir. Deien però: No pas durant la festa, no fos cas que es produís un avalot en el poble.

Trobat se Jesús a Betània, a casa de Simó el leprós, se li acostà una dona duent un flascó d'alabastre amb un perfum molt car, i l'hi vessà damunt del cap, mentre era a taula. En veure ho, els deixebles s'ho van prendre malament, i deien: Què és aquest malgastament? Això s'hauria pogut vendre a bon preu i donar ho als pobres. Però Jesús, adonant se'n els va dir: Per què amoïneu aquesta dona? Ha fet una bona obra amb mi. De pobres, tothora en tindreu, a mi, en canvi, no em tindreu tothora. Això de vessar aquest perfum sobre el meu cos, ho ha fet per a la meua sepultura. Us ho ben asseguro: arreu del món on serà pregonat aquest Anunci Joiós, també es dirà això que acaba de fer, en recordança seva.

Llavors un dels dotze, l'anomenat Judas Iscariot, anà a trobar els grans sacerdots, i els digué: Què em voleu donar, i jo us el faré a mans? Ells li assignaren trenta sicles. I des d'aleshores cercava una avinentesa per a lliurar-lo. El primer dia dels Àzims els deixebles van dir a Jesús: On vols que et preparem l'Àpat de la Pasqua? Ell els va dir: Aneu a la ciutat, a can Tal, i digueu-li: El Mestre ens fa dir-te: El meu temps és a prop, a casa teua celebraré la Pasqua amb els meus deixebles. Els deixebles van fer com Jesús els ho havia manat, i prepararen l'Àpat de la Pasqua. Conscient que el Pare li ho havia posat tot a les mans i que de Déu venia i a Déu tornava, Jesús s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola al cos. Després tirà aigua en un gibrell i començà de rentar els peus dels deixebles i d'eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. Quan arribà a Simó Pere, aquest li digué: ¿Tu, Senyor, em rentes els peus? Jesús li replicà: Ara no pots entendre el que faig, però més endavant ja ho entendràs. Pere li digué: Mai per mai no em deixaré rentar els peus per tu! Jesús li contestà: Si no et deixes rentar, significa que no tens part amb mi. Simó Pere li digué: Llavors, Senyor, no solament els peus; fins i tot les mans i el cap. Jesús li va dir: Qui s'ha banyat, necessita rentar-se només els peus; perquè ja està net tot ell. Vosaltres també esteu nets; més ben dit, no tots. Sabia, en efecte, qui el trairia; per això va dir: No tots esteu nets.

Llavors, quan els hagué rentat els peus a tots i novament s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué: Ho enteneu, el que us he fet? Vosaltres em dieu Mestre, Senyor, i feu bé de tractar-me així, perquè ho sóc. Ara, si jo, el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, vosaltres també us els heu de rentar mútuament. Us he donat un exemple perquè tal com jo us ho he fet, vosaltres també ho feu. És evident que un criat no està per damunt del seu amo i que un missatger no és superior a qui l'envia. Sabent això, sortosos de vosaltres si preneu exemple del que heu vist.

Mentre menjaven, va dir: Us dic de debò que un de vosaltres em trairà. Profundament entristits, començaren a dir li un rera l'altre: No sóc pas jo, oi, Senyor? Però ell els féu de resposta: El qui amb mi ha posat la mà al plat, aquest és qui em trairà. El Fill de l'home, cert, fa el seu camí, tal com d'ell ha estat escrit però, ai d'aquell pel qual el Fill de l'home és traït! Més li valdria de no haver nascut, a aquest home! Judas, el seu traïdor, li va dir: No sóc pas jo, oi, Rabí? Tu ho has dit, li contestà.

Mentre menjaven, Jesús prengué pa i, després de dir la benedicció, el va partir, i, tot donant lo als deixebles, digué: Preneu ne, mengeu ne; això és el meu cos. En acabat prengué una copa i, després de dir l'acció de gràcies, els la va donar, dient: Beveu ne tots, que això és la meva sang de l'Aliança, que serà vessada per a una multitud, en remissió dels pecats. Us dic que des d'ara no beuré més d'aquest fruit del cep, fins al dia que el begui novell amb vosaltres al Regne del meu Pare. Després del cant de l'himne, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres. Llavors els diu Jesús: Aquesta nit tots vosaltres us escandalitzareu a causa de mi, que ha estat escrit: Colpiré el pastor i es dispersaran les ovelles del ramat: però, un cop ressuscitat, us precediré cap a Galilea. Prenent la paraula, Pere li va dir: Per bé que tots s'escandalitzin en tu, jo no m'hi escandalitzaré mai. Jesús li digué: Et ben asseguro que aquesta mateixa nit, abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. Pere li diu: Ni que em calgui morir amb tu no et negaré. I per l'estil van dir tots els deixebles.

En això, Jesús arriba amb ells a una possessió, anomenada Getsemaní i diu als deixebles: Quedeu vos aquí, mentre me'n vaig allà a pregar. Va prendre Pere i els dos fills del Zebedeu, i començà d'entristir se i d'angoixar-se. Llavors els diu: La meva ànima es mor de tristesa; quedeu vos aquí i vetlleu amb mi. I, fent se un xic enllà, es deixà caure a terra, i pregava: Pare meu, si és possible, que em passi de llarg aquesta copa; però que no passi com jo vull, sinó com vols tu. I se li va aparèixer del cel un àngel que el confortava. I, estant en agonia pregava més intensament; i la seva suor esdevingué com gotes de sang que queien a terra. Llavors va cap als seus deixebles i els troba adormits; i diu a Pere: Així, ¿no heu tingut forces per a vetllar una hora amb mi? Vetlleu, doncs, i pregueu a fi que no entreu en temptació; l'esperit prou és coratjós, però la carn és feble. Per segona vegada, altre cop se n'anà a pregar: Pare meu, si no em puc passar de beure aquesta copa, que es faci la teva voluntat. En tornar hi els va trobar adormits; és que els ulls els pesaven. Però, tot deixant los, se n'anà novament, per tercera vegada, a pregar, repetint encara la mateixa oració. Llavors va cap als deixebles i els diu: Dormiu ara ja i reposeu! Vet aquí que ja arribat l'hora en què el Fill de l'home és deixat a mans dels pecadors. Alceu vos, anem! Guaiteu, ja és aquí el qui em traeix.

Encara ell parlava, que va arribar Judas, un dels dotze, juntament amb una colla amb espases i garrots, enviada pels grans sacerdots i pels ancians del poble. El traïdor els va donar aquest senyal: Aquell qui jo besaré, és ell; agafeu lo. I tot seguit s'acostà a

Jesús, i digué: Déu vos guard, Rabí! I li va fer un petó. Però Jesús li va dir: Amic, estigues per la feina! Aleshores posaren les mans sobre Jesús i l'agafaren. Però, de sobte, un dels qui acompanyaven Jesús empunyà l'espasa, la desembeinà i, ventant cop al criat del gran sacerdot, li tallà l'orella. Jesús li diu llavors: Torna l'espasa a la beina, que tots els qui empunyen espasa, a espasa moriran. ¿O és que et penses que el meu Pare no em posaria a disposició, ara mateix, més de dotze legions d'àngels, si li ho demanava? Però, llavors ¿com s'acomplirien les Escripures, segons les quals cal que això passi d'aquesta manera? En aquell moment, Jesús va dir a aquella colla: ¿Com si fos un bandoler heu sortit a agafar me amb espases i garrots? Cada dia seia al temple, ensenyant hi, i no us vau pas apoderar de mi. Però tot això ha passat perquè s'acomplissin les Escripures dels profetes . En això, abandonant lo, tots els deixebles van fugir. Els qui havien agafat Jesús, se l'endugueren a casa de Caifàs, el gran sacerdot, on eren congregats els escribes i els ancians. Pere el seguia de lluny fins a l'atri del gran sacerdot; va entrar dins i es va asseure amb els servents per veure el desenllaç.

Els grans sacerdots i tot el sanedrí buscaven un fals testimoniatge contra Jesús per tal de condemnar lo a mort, però no el trobaren, tot i que s'havien presentat molts falsos testimonis. Finalment se'n presentaren dos que declararen: Aquest va dir: Puc destruir el santuari de Déu i reedificar lo en tres dies. Aleshores el gran sacerdot es posà dret i li va dir: No hi contestes res? Què és això que aquests testimonien contra tu? Però Jesús callava. El gran sacerdot li va dir: Et conjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu! Jesús li contesta: Tu mateix ho has dit. Encara us dic més: Des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder, i venint sobre els núvols del cel. Llavors el gran sacerdot s'es-quin-çà els vestits, tot dient: Ha blasfemat! Quina necessitat tenim ja de testimonis! Suara heu sentit la blasfèmia; què us en sembla? Ells van fer de resposta: És reu de mort! Llavors li van escopir a la cara i el van apunyegar, d'altres el bufetejaren, tot dient: Au, Messies, fes el profeta: qui t'ha pegat? Mentrestant Pere seia a fora, a l'atri; se li acostà una minyona i li digué: Tu també anaves amb Jesús, el Galileu. Però ell ho va negar davant de tothom: No sé pas què t'empatolles. Quan ell sortia cap al portal, una altra s'hi fixà i va dir als de per allí: Aquest anava amb Jesús, el natzarè. Però ell tornà a negar ho amb jurament: Poc el conec, aquest home! Al cap de poc, se li acostaren els qui havia per allí i van dir a Pere: I tant com hi anaves, amb ells, si fins el teu mateix parlar et descobreix! Llavors es posà a maleir i a jurar: Poc el conec, aquest home! Tot seguit un gall cantà. Aleshores Pere es va recordar de les paraules que Jesús li havia dit: Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. I, sortint a fora, va plorar amargament. Arribat el matí, tots els grans sacerdots i els ancians del poble van celebrar consell contra Jesús per condemnar lo a mort. Després, un cop lligat, se l'endugueren i el lliuraren a Pilat, el governador.

En lloc de l'himne dels Querubins i del cant de comunió es canta la segona part de la pregaria d'abans de la comunió:

Accepteu-me avui a la vostra Cena mística, Fill de Déu; no revelaré el Misteri als vostres enemics, no us donaré el petó de Judas, sinó que com el lladre us confesso: recordeu-vos de mi, Senyor, quan vingueu al vostre Regne.

I en lloc del megalinari de la Verge, es canta lentament, fins a 3 vegades, l'irmos de la oda 9a del canon de matines :

Himne a la Verge:

Veniu fidels tot elevant els cors prenem part a la taula immortal i santa que el Mestre ha parat a la cambra alta, perquè el Verb hi és present allà dalt: ho hem après del Verb mateix de qui cantem la glòria.